

БІСАКОДИЛУ ТАБЛЕТКИ КИШКОВОРОЗЧИННІ

Bisacodyli tabulettae enterosolubiles

GASTRO-RESISTANT BISACODYL TABLETS

Бісакодилу таблетки кишковорозчинні містять бісакодил.

Лікарський засіб має відповідати вимогам загальної статті «Таблетки» та наведеним нижче вимогам.

Вміст бісакодилу ($C_{22}H_{19}NO_4$) в таблетці. Не менше 95.0 % і не більше 105.0 % від номінального вмісту.

ІДЕНТИФІКАЦІЯ

А. Переглядають хроматограми, одержані при кількісному визначенні.

Результати: на хроматограмі випробовуваного розчину час утримування основного піка має відповідати часу утримування основного піка на хроматограмі розчину порівняння.

В. До наважки порошку таблеток, еквівалентної 50 мг бісакодилу, додають 20 мл метиленхлориду *P*, струшують і фільтрують. Фільтрат упарюють насухо; залишок розчиняють у 10 мл 0.5 % (об/об) розчину сірчаної кислоти *P*. До 2 мл одержаного розчину додають сірчану кислоту *P* по краплях; з'являється червонувато-фіолетове забарвлення.

С. До 2 мл розчину, одержаного у випробуванні В, додають 0.1 мл азотної кислоти *P* і кип'ятять; з'являється жовте забарвлення. Охолоджують і додають натрію гідроксиду розчин *P* по краплях; забарвлення переходить у жовтувато-коричневе.

ВИПРОБУВАННЯ

Розчинення (2.9.3).

Кислотна стадія.

Середовище розчинення: 0.1 М розчин хлористоводневої кислоти; 500 мл.

Обладнання: прилад 1, швидкість обертання — 100 об/хв.

Час розчинення: 2 год.

Визначення проводять методом рідинної хроматографії (2.2.29).

Випробовуваний розчин. Використовують фільтрат.

Розчин порівняння. Готують розчин ФСЗ бісакодилу або bisacodyl ВРСRS у 0.1 М розчині хлористоводневої кислоти з концентрацією 0.01 мг/мл бісакодилу.

Колонка:

— розмір: 0.10 м × 4.0 мм;

— нерухома фаза: силікагель для хроматографії октадецилсилільний, ендкепований (5 мкм).

— температура: 40 °С.

Рухома фаза: розчин 1.0 г/л амонію ацетату *P*, рН якого доведено до 8.0 аміаку розчином розведеним *P* — ацетонітрил *P* (350:650).

Швидкість рухомої фази: 0.8 мл/хв.

Детектування: спектрофотометрично за довжини хвилі 230 нм.

Інжекція: 20 мкл.

Нормування: не більше 5 % від номінального вмісту $C_{22}H_{19}NO_4$.

Після завершення кислотної стадії витягають кошик із посудини та занурюють його у склянку місткістю 100 мл, заповнену 80 мл води *P*. Після видалення води з кошика таблетки поміщають у прилад 2 і далі проводять визначення, як зазначено у буферній стадії.

Буферна стадія.

Середовище розчинення: буферний розчин рН 7.5; 900 мл. Буферний розчин рН 7.5 готують таким чином: 8.9 г динатрію гідрофосфату *P* і 10.0 г натрію лаурилсульфату *P* розчиняють у 800 мл води *P*, доводять рН до 7.5 0.1 М розчином хлористоводневої кислоти і доводять об'єм розчину водою *P* до 1000 мл.

Обладнання: прилад 2, швидкість обертання — 100 об/хв.

Час розчинення: 45 хв.

Визначення проводять методом рідинної хроматографії (2.2.29) в умовах, описаних у кислотній стадії.

Випробовуваний розчин. 10 мл зразка у середовищі розчинення фільтрують крізь фільтр із діаметром пор 45 мкм, відкидаючи перші 3 мл фільтрату.

Розчин порівняння. Готують розчин ФСЗ бісакодилу або bisacodyl ВРСRS у середовищі розчинення з концентрацією 5.6 мкг/мл бісакодилу.

Нормування: не менше 75 % (Q) від номінального вмісту $C_{22}H_{19}NO_4$.

Однорідність дозованих одиниць (2.9.40). Витримують вимоги.

Супровідні домішки. Рідинна хроматографія (2.2.29).

Розчини готують безпосередньо перед використанням.

Суміш розчинників: оцтова кислота льодяна Р — ацетонітрил Р — вода Р (4:30:66).

Випробовуваний розчин. До наважки порошку таблеток, еквівалентної 25 мг бісакодилу, додають 40 мл суміші розчинників, струшують, доводять об'єм розчину сумішшю розчинників до 50.0 мл, перемішують і фільтрують.

Розчин порівняння (а). 1.0 мл випробовуваного розчину доводять сумішшю розчинників до об'єму 100.0 мл. 1.0 мл одержаного розчину доводять сумішшю розчинників до об'єму 10.0 мл.

Розчин порівняння (б). 2.0 мг ФСЗ бісакодилу для перевірки придатності хроматографічної системи (містить домішки А, В, С, D і E) розчиняють у 1.0 мл ацетонітрилу Р і додають 1.0 мл суміші розчинників.

Розчин порівняння (с). 5.0 мг ФСЗ бісакодилу для ідентифікації піка (містить домішку F) розчиняють у 2.5 мл ацетонітрилу Р і доводять об'єм розчину сумішшю розчинників до 5.0 мл.

Колонка:

— розмір: 0.25 м × 4.6 мм;

— нерухома фаза: силікагель для хроматографії октадецилсилільний, деактивований відносно основ Р (5 мкм).

Рухома фаза: ацетонітрил Р — розчин 1.58 г/л амонію форміату Р, рН якого попередньо доведено до 5.0 мурашиною кислотою безводною Р

(45:55).

Швидкість рухомої фази: 1.5 мл/хв.

Детектування: спектрофотометрично за довжини хвилі 265 нм.

Інжекція: 50 мкл.

Час хроматографування: у 3.5 рази більше часу утримування бісакодилу.

Придатність хроматографічної системи:

— хроматограма розчину порівняння (б) має бути подібна до хроматограми, що надається до ФСЗ бісакодилу для перевірки придатності хроматографічної системи.

Нормування:

— поправковий коефіцієнт: для розрахунку вмісту домішки А площу відповідного піка множать на поправковий коефіцієнт, що становить 0.7;

— домішки А, В: на хроматограмі випробовуваного розчину площа піка кожної домішки не має перевищувати площі основного піка на хроматограмі розчину порівняння (а) (0.1 %);

— домішки С, E: на хроматограмі випробовуваного розчину площа піка кожної домішки не має перевищувати 5 площ основного піка на хроматограмі розчину порівняння (а) (0.5 %);

— домішка D: на хроматограмі випробовуваного розчину площа піка домішки D не має перевищувати

2 площі основного піка на хроматограмі розчину порівняння (а) (0.2 %);

— домішка F: на хроматограмі випробовуваного розчину площа піка домішки F не має перевищувати 3 площі основного піка на хроматограмі розчину порівняння (а) (0.3 %);

— будь-яка інша домішка: на хроматограмі випробовуваного розчину площа піка будь-якої іншої домішки не має перевищувати площі основного піка на хроматограмі розчину порівняння (а) (0.1 %);

— сума домішок: на хроматограмі випробовуваного розчину сума площ усіх піків, крім основного, не має перевищувати 10 площ основного піка на хроматограмі розчину порівняння (а) (1.0 %);

— не враховують: піки, площа яких не перевищує 0.5 площі основного піка на хроматограмі розчину порівняння (а) (0.05 %).

КІЛЬКІСНЕ ВИЗНАЧЕННЯ

Рідинна хроматографія (2.2.29) в умовах, описаних у випробуванні «Супровідні домішки».

Випробовуваний розчин. До точної наважки порошку таблеток, еквівалентної 10 мг бісакодилу, додають 40 мл суміші розчинників, струшують, доводять сумішшю розчинників до об'єму 50.0 мл, перемішують і фільтрують. Аліквоту фільтрату розводять сумішшю розчинників до одержання розчину з концентрацією 0.05 мг/мл бісакодилу.

Розчин порівняння. Готують розчин ФСЗ бісакодилу або bisacodyl ВРСRS у суміші розчинників з концентрацією 0.05 мг/мл бісакодилу.

Придатність хроматографічної системи:

— хроматограма розчину порівняння (б), зазначеного в розділі «Супровідні домішки», має бути подібна до хроматограми, що надається до ФСЗ бісакодилу для перевірки придатності хроматографічної системи.

Розраховують вміст $C_{22}H_{19}NO_4$ в таблетці, у перерахунку на середню масу таблетки, виходячи із заявленого вмісту $C_{22}H_{19}NO_4$ у ФСЗ бісакодилу або bisacodyl ВРСRS.

ДОМІШКИ

Домішки, що нормуються цією монографією, описані в монографії Bisacodyl Європейської Фармакопеї.

* Монографію розроблено на основі монографії Gastro-resistant Bisacodyl Tablets Британської Фармакопеї.

ПРОЕКТ

ПРОЕКТ